

Mål C-298/05

Columbus Container Services BVBA & Co.

mot

Finanzamt Bielefeld-Innenstadt

(begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Münster)

”Artiklarna 43 EG och 56 EG — Skatt på inkomst och på förmögenhet — Villkor för beskattning av vinsten i en etablering belägen i en annan medlemsstat — Avtal för att undvika dubbelbeskattning — Metoder för undantagande av inkomsten eller avräkning för skatten”

Förslag till avgörande av generaladvokat P. Mengozzi föredraget den
29 mars 2007 I - 10454
Domstolens dom (första avdelningen) av den 6 december 2007 I - 10497

Sammanfattning av domen

1. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Bestämmelser i fördraget — Tillämpningsområde*
(Artikel 43 EG)

2. *Begäran om förhandsavgörande — Domstolens behörighet — Gränser*
(Artikel 234 EG)
3. *Fri rörlighet för personer — Etableringsfrihet — Fri rörlighet för kapital — Skattelagstiftning — Inkomstskatt*
(Artiklarna 43 EG och 56 EG)

1. När en eller flera fysiska personer med hemvist i en medlemsstat förvärvar samtliga andelar i ett bolag som har sitt stadgeenliga säte i en annan medlemsstat, varmed dessa personer erhåller bestämmande inflytande över bolagets beslut och möjlighet att avgöra hur dess verksamhet skall bedrivas, omfattas detta förvärv av fördragets bestämmelser om etableringsfrihet. Dessa bestämmelser är alltså tillämpliga på en situation där samtliga andelar i bolaget innehas direkt eller indirekt av medlemmarna i en och samma familj, vilka företräder samma intressen och vilka på bolagsstämman, via en och samma företrädare, enhälligt fattar de beslut som rör bolaget, varigenom de också avgör hur bolagets verksamhet skall bedrivas.

avtal för att undvika eller lindra verkningarna av dubbelbeskattning. Domstolen får nämligen inte pröva förhållandet mellan en nationell åtgärd och bestämmelserna i ett avtal för att undvika dubbelbeskattning, eftersom denna fråga inte rör tolkningen av gemenskapsrätten.

(se punkterna 46 och 47)

(se punkterna 30–32)

2. Domstolen saknar behörighet inom ramen för artikel 234 EG att pröva huruvida en avtalsslutande stat har åsidosatt bestämmelserna i bilaterala
3. Artiklarna 43 EG och 56 EG skall tolkas så, att de inte utgör hinder för en medlemsstats skattelagstiftning enligt vilken sådan inkomst som en person med hemvist i landet uppbär av kapital som placerats i en etablering med säte i en annan medlemsstat inte undantas från skatteplikt avseende inhemsk inkomstskatt, trots att det finns ett avtal för att undvika dubbelbeskattning vilket

ingåtts med den medlemsstat där etableringen har sitt säte, utan påförs nationell inkomstskatt från vilken den skatt som påförts i den andra medlemsstaten avräknas.

Medlemsstaterna åtnjuter nämligen, på nuvarande stadium av gemenskapsharmoniseringen på skatteområdet, viss självständighet. Av denna behörighet på skatteområdet följer att den frihet som bolagen har när det gäller att välja i vilken medlemsstat de vill etablera sig inte på något sätt innebär att dessa medlemsstater är skyldiga att anpassa sina egna skattesystem till de olika skattesystemen i de övriga medlemsstaterna för att därigenom säkerställa att ett

bolag som valt att etablera sig i en given medlemsstat på nationell nivå beskattas på samma sätt som ett bolag som valt att etablera sig i en annan medlemsstat. Nämda självständighet i skattehänseende innebär även att medlemsstaterna fritt får fastställa villkoren för beskattning och nivån på denna för de olika etableringsformer som inhemska bolag kan använda sig av för sin verksamhet i utlandet, under förutsättning att de inte utsätts för en behandling som är diskriminerande i förhållande till hur inhemska jämförbara etableringar behandlas.

(se punkterna 43, 45, 51, 53, 57 och domslutet)